REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva br.27
21000 Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu tog suda Ljiljana Mustapić, u pravnoj stvari tužitelja Jure Grbavac iz Splita, Rooseveltova 36, OIB:62732061746, zastupan po punomoćniku Domagoj Mužić odvjetnik u Splitu, protiv tuženika Addiko Bank d.d. Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB:14036333877, zastupan po punomoćniku Hrvoje Matić odvjetnik u Zagrebu uz sudjelovanje umješača na strani tužitelja Stanko Grbavac Split Spinčićeva 2H, OIB:87612860274, zastupan po punomoćniku Jure Grbavac odvjetnik u Splitu, utvrđenja i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 16. rujan 2024 g. presude dana na 27. listopada 2026 g.,

p r e s u d i o j e

I Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi :" a.)Utvrđuje se da je ništetan i bez pravnog učinka ugovor o kreditu od dana 04.11.2005. godine broj 216-466/2005 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini (solemniziran pred Zojom Puljiz, Javnim bilježnikom u Splitu, broj: OU-809/05),sklopljen između tužitelja kao korisnika kredita i tuženika kao kreditora".

I b.)Utvrđuje se da je djelomično ništetan ugovor o kreditu od dana 04.11.2005. godine broj 216-466/2005 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini (solemniziran pred Zojom Puljiz, Javnim bilježnikom u Splitu, broj: OU-809/05), sklopljen između tužitelja kao korisnika kredita i tuženika kao kreditora, pa pojedine odredbe ne proizvode nikakve pravne učinke i to: sve odredbe u kojima se tužitelj obvezao tuženiku platiti kamatu po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno odluci banke, točnije u dijelu u kojem je tuženik ovlašten jednostrano mijenjati kamatnu stopu u skladu sa svojim odlukama i aktima te shodno tome povećavati ugovoreni anuitet, a koje su detaljnije propisane u članku 6. ugovora koji glasi:„Ugovorne strane su suglasne da je Banka od 01.10.2006. (prvoglistopadadvijetisuće šeste)godine ovlaštena izvršiti promjenu kamatne stope sukladno Odluci o kamatnim stopama Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. ovisno o skupini klijenta u kojoj pripada Korisnik kredita. Banka je ovlaštena promijeniti kamatnu stopu i prije isteka navedenog roka ako se Korisnik kredita ne pridržava bilo koje odredbe ovog Ugovora.“, članku 7. ugovora koji glasi: „...“po stopi opisanoj u Odluci o kamatnim stopama Hypo Alpe-Adria-Bank d.d....“sve odredbe u kojima se ugovora valutna klauzula u CHF-u, točnije u dijelu u kojem se tužitelj obvezao otplaćivati kredit i kamate u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti

po srednjem tečaju tuženika za CHF na dan plaćanja (dospijeća), a koje su detaljnije propisane člankom 2. ugovora u dijelu koji glasi „...160.200,00 CHF (slovima: stosedamdesettisućadvjestošvicarskihfranaka) prema srednjem tečaju za CHF Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. važećem na dan korištenja kredita...“, člankom 3. u dijelu koji glasi „1.030,48 CHF (slovima: tisućutridesetševicarskihfranakai48/100), a podmiruje se u kunama obračunatim po srednjem tečaju Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. za CHF na dan plaćanja,...“, dijelu koji glasi: „Kamata se obračunava u CHF a naplaćuje u kunama po važećem srednjem tečaju za CHF Hypo Alpe-Adria Bank d.d. na dan plaćanja.“sve odredbe u kojem se ugovaraju naknade/troškovi kredita, točnije u dijelu odredbe članka 5. koji glasi: „Prije isplate kredita odbijaju se troškovi obrade u iznosu od 1,25% (jedancijelidvadesetpetposto) jednokratno“, te u dijelu odredbe članka 8. koja glasi: „U slučaju prijevremene konačne otplate kredita ili djelomične otplate kredita, Banka je ovlaštena zaračunati taksu sukladno Odluci o naknadama Hypo Alpe-Adria bank d.d.“, kao i u dijelu akata tuženika kojim se propisuje pravo na naplatu istih troškova.“

II a.) Dužan je tuženik ADDIKO BANK d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB:14036333877,na ime utvrđenja iz točke I b.), podtočke prve i druge, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju JURI GRBAVCU iz Splita, OIB:62732061746, iznos od 22.756,68 Eura uvećano za zakonske kamate po stopi koja se do 31. prosinca 2007. godine određuje po stopi utvrđenoj Uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 153/04), a od 1. siječnja 2008. godine do 30. lipnja 2011. godine po stopi od 14% godišnje, a od 1. srpnja 2011. godine do 31. srpnja 2015. godine prema eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena, a od dana 01.08.2015. godine do 31.12.2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1.1.2023. godine po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a koja teče na iznos od:

- 53,41 € teče od 02.11. 2006. pa do isplate,
- 53,26 € teče od 01.12. 2006. pa do isplate,
- 53,12 € teče od 02.01. 2007. pa do isplate,
- 52,97 € teče od 02.02. 2007. pa do isplate,
- 52,82 € teče od 02.03. 2007. pa do isplate,
- 52,68 € teče od 02.04. 2007. pa do isplate,
- 52,53 € teče od 03.05. 2007. pa do isplate,
- 52,38 € teče od 04.06. 2007. pa do isplate,
- 52,23 € teče od 03.07. 2007. pa do isplate,
- 52,08 € teče od 01.08. 2007. pa do isplate,
- 51,93 € teče od 03.09. 2007. pa do isplate,
- 85,73 € teče od 03.10. 2007. pa do isplate,
- 85,49 € teče od 05.11. 2007. pa do isplate,
- 85,25 € teče od 04.12. 2007. pa do isplate,
- 85,01 € teče od 02.01. 2008. pa do isplate,
- 84,76 € teče od 01.02. 2008. pa do isplate,

- 84,52 € teče od 29.02. 2008. pa do isplate,
- 166,89 € teče od 31.03. 2008. pa do isplate,
- 166,44 € teče od 30.04. 2008. pa do isplate,
- 166,00 € teče od 02.06. 2008. pa do isplate,
- 165,56 € teče od 30.06. 2008. pa do isplate,
- 165,11 € teče od 31.07. 2008. pa do isplate,
- 164,66 € teče od 01.09. 2008. pa do isplate,
- 164,20 € teče od 01.10. 2008. pa do isplate,
- 174,88 € teče od 31.10. 2008. pa do isplate,
- 163,29 € teče od 02.12. 2008. pa do isplate,
- 201,98 € teče od 31.12. 2008. pa do isplate,
- 209,24 € teče od 02.02. 2009. pa do isplate,
- 212,24 € teče od 02.03. 2009. pa do isplate,
- 202,07 € teče od 31.03. 2009. pa do isplate,
- 203,42 € teče od 30.04. 2009. pa do isplate,
- 188,14 € teče od 01.06. 2009. pa do isplate,
- 176,89 € teče od 30.06. 2009. pa do isplate,
- 178,99 € teče od 31.07. 2009. pa do isplate,
- 183,33 € teče od 31.08. 2009. pa do isplate,
- 0,95 € teče od 10.09. 2009. pa do isplate,
- 181,81 € teče od 30.09. 2009. pa do isplate,
- 176,45 € teče od 02.11. 2009. pa do isplate,
- 1,62 € teče od 10.11. 2009. pa do isplate,
- 183,08 € teče od 30.11. 2009. pa do isplate,
- 1,82 € teče od 15.12. 2009. pa do isplate,
- 186,69 € teče od 31.12. 2009. pa do isplate,
- 9,27 € teče od 08.01. 2010. pa do isplate,
- 16,99 € teče od 01.02. 2010. pa do isplate,
- 189,83 € teče od 16.02. 2010. pa do isplate,
- 12,41 € teče od 01.03. 2010. pa do isplate,
- 190,77 € teče od 05.03. 2010. pa do isplate,
- 14,16 € teče od 31.03. 2010. pa do isplate,
- 204,05 € teče od 19.04. 2010. pa do isplate,
- 8,23 € teče od 30.04. 2010. pa do isplate,
- 224,55 € teče od 17.05. 2010. pa do isplate,
- 2,01 € teče od 31.05. 2010. pa do isplate,
- 242,21 € teče od 24.06. 2010. pa do isplate,
- 270,70 € teče od 19.07. 2010. pa do isplate,
- 1,01 € teče od 02.08. 2010. pa do isplate,
- 258,48 € teče od 13.08. 2010. pa do isplate,
- 10,19 € teče od 31.08. 2010. pa do isplate,
- 305,21 € teče od 09.09. 2010. pa do isplate,
- 15.720,69 € teče od 13.09. 2010. pa do isplate,

II b.) Dužan je tuženik ADDIKO BANK d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB:14036333877, na ime utvrđenja iz točke I b.), pod točke treće, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju JURI GRBAVCU iz Splita, OIB:62732061746, iznos od 3.765,28 Eura (28.369,57 kn) [1.350,73 Eura (10.177,06 kn) na ime ulazne i 2.414,56 Eura (18.192,51 kn) na ime izlazne naknade] uvećano za zakonske kamate koje:

- na iznos od 1.350,73 Eura teku od dana 31.12.2005. pa do isplate,
- na iznos od 2.414,56 Eura teku od dana 14.09.2010. pa do isplate,

sve to po stopi koja se do 31. prosinca 2007. godine određuje po stopi utvrđenoj Uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 153/04), a od 1. siječnja 2008. godine do 30. lipnja 2011. godine po stopi od 14% godišnje, a od 1. srpnja 2011. godine do 31. srpnja 2015. godine prema eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena, a od dana 01.08.2015. godine do 31.12.2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1.1.2023. godine po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena.

III Dužan je tuženik isplatiti tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 10.576,47 Eura u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe, uvećane za zakonske kamate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, koja teče od dana donošenja presude 27. listopada 2026 g pa do isplate.“

IV Odbija se kao neosnovan zahtjev umješača za naknadu troškova parničnog postupka.

Obrazloženje

1.U tužbi tužitelj navodi da su tužitelj i tuženik dana 04.11.2005 godine u Splitu zaključili Ugovor o kreditu broj 216-466/2005 (solemniziran pred Javnim bilježnikom Zojom Puljiz iz Splita broj OU-809/05) temeljem kojeg mu je tuženik stavio na raspolaganje iznos od 170.200,00 CHF po srednjem tečaju prednika tuženika za CHF na dan plaćanja s kamatom od 3,99 % godišnje, promjenjivo. Navedeni kredit u potpunosti je isplaćen.

2.Prema predmetnom ugovoru tužitelju je člankom 2 i 3 odobren stambeni kredit, u kunskoj protuvrijednosti iznosa glavnice od 170.200,00 CHF,,,prema srednjem tečaju CHF tuženika važećem na dan korištenja kredita. Dakle, ugovorena je valuta za koju je bio vezan švicarski Franak (valutna klauzula), a na tako određenu glavnicu člankom 3 ugovorena je fiksna "kamata od 3,99% dekurzivno godišnje te člankom 6 promjenjivost kamatne stope, odnosno uvećanje fiksne kamate u visini koja ovisi o jednostranim odlukama same banke.

3.Sve odredbe predmetnog ugovora o promjenjivosti kamatne stope i o valutnoj klauzuli, naročito citirane odredbe članaka 2, članka 3 i članka 6 ugovora su ništave jer tužitelju nisu bile razumljive i jasne (u pogledu valutne klauzule i

promjenjive kamatne stope), a bile su dio standardiziranog i unaprijed pripremljenog ugovora tuženika te se o njima nije pregovaralo, niti su učinci, rizici i posljedice istih uopće pojašnjeni tužitelju, kako u pogledu valutne klauzule, tako i u pogledu promjenjive kamatne stope, njezine visine, načina izračuna. Nakon stavljanja kredita u otplatu tuženik je višekratno i bez osnove (sa posljedicama ništavosti) mijenjao kamatnu stopu, bez jasnih i odredivih kriterija itd. Navedeno (ne)postupanje tuženika uzrokovalo je značajnu neravnotežu među ugovornim stranama na štetu tužitelja što je suprotno Zakonu o obveznim odnosima, kao i Zakonu o zaštiti potrošača (dalje u tekstu:ZZP). Tuženikovo agresivno medijsko reklamiranje CHF kredita sa isticanjem niže kamatne stope u odnosu na druge valute, kao i nagovaranje zaposlenika tuženika da kredit podigne upravo sa valutnom klauzulom CHF jer mu je to najisplativije", stvorilo je kod tužitelja dojam o jedinstvenoj prilici koju mora iskoristiti.

4.Kako je tužitelj tada rješavao svoje stambeno pitanje u Zagrebu, to ga je, kada je nakon duge potrage konačno pronašao odgovarajući stan, od kupnje dijela samo odluka banke o odobrenju kredita. Pritom je tužitelj (rođen 1981 godine) kao laik i prosječan potrošač koji gotovo da nema nikakve ekonomskog i financijskog znanja (osim što mu je bila poznata činjenica da je Franak jako dugo bio "stabilan"), postupao sa punim povjerenjem u tuženika, vjerujući kako mu zaista nudi najpovoljniji i najsigurniji kredit, kao što mu je bilo predstavljeno. Međutim, za vrijeme procedure ishođenja i potpisivanja ugovora o kreditu tužitelj ne samo da nije dobio od tuženika adekvatna objašnjenja o rizicima valutne klauzule, o visini načinu utvrđenja promjenjive stope, te o riziku kada se prethodna dva parametra kombiniraju, već je, kako je to prethodno pojašnjeno, bio uvjeravan u isplativost i sigurnost upravo tog kredita. Opisano postupanje tuženika nemoralno je i suprotno je načelu savjesnosti i poštenja kao i odredbama Zakona.

5.Dakle, sve prethodno navedeno je već pravomoćno utvrđeno u sudskom postupku Trgovačkog suda u Zagrebu P-1401/12, kojeg je dana 04.04.2012.g. Hrvatski savez udruga za zaštitu potrošača-POTROŠAČ pokrenuo protiv tužene i dr. banaka i to tužbom za zaštitu kolektivnih interesa i prava-odluke iz kojeg postupka su obvezujuće i u ovom, prema članku ZPP-a 502c. Slijedom navedenog, korisnici kredita potrošači, u pojedinačnim sporovima su ovlašteni radi ostvarenja svojih individualnih interesa, temeljem odredbe čl.131 st.1 u vezi s čl.138 a Zakona o zaštiti potrošača zatražiti sudsku zaštitu i pozvati se na odluku doneseno u postupku radi zaštite kolektivnih prava i interesa potrošača jer ta odluka obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi zaštite individualnih prava.

6.Iz priloženog ugovora o kreditu je razvidno kako su promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula ugovorene na isti način kao što je to u ugovorima koji su obuhvaćeni kolektivnom presudom. Godine 2011 nakon što su mu se već godinama anuiteti kredita drastično povećavali, te nakon što mu je prijatelj, ekonomski stručnjak Josip Poljak, donekle pojasnio situaciju, tužitelj je bio prisiljen posuditi sredstva kako bi prijevremeno "zatvorio" predmetni kredit. Tom prilikom mu je protupravno naplaćena i izlazna naknada. Tužitelj posebno naglašava kako su svi anuiteti plaćeni s računa njegove majke-Jadranke Grbavac i to na način ili da bi joj on dao sredstva ili bi mu ista bila darovana.

7.Stoga je prije ove parnice, opreza radi, napravljen ugovor o ustupu predmetne tražbine. Prilikom otplate predmetnog kredita tuženik je temeljem

prethodno pisanih ništetnih odredbi nesavjesno i bez osnove stekao imovinsku masu obzirom da su anuiteti protupravno povećavani kao posljedica prethodno opisanog protupravnog povećanja kamatne stope, ali i kao posljedica protupravnog ugovaranja valutne klauzule. Odredbom članka 323 ZOO-a propisane su posljedice ništavosti, pa je temeljem te pravne norme svaka strana dužna vratiti drugoj što je primila temeljem takvog pravnog posla. Ako se radi o novčanoj obvezi i ako se radi o tome da je jedna strana nesavjesna osim obveze vraćanja primljenog bez osnove, nesavjesna strana je dužna i nadoknaditi štetu, dakle kamatu od dana stečenog pa do isplate. Po tužitelju je cijeli predmeti ugovor ništav, a u svakom slučaju su ništave odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, valutnoj klauzuli, izlaznoj naknadi i slično. Utvrđenje ništetnosti ugovorne odredbe o promjenjivosti kamatne stope sukladno odluci banke te odredbi u kojima se ugovara CHF valutna klauzula, ima učinak uspostave pravne i činjenične situacije potrošača u kojoj bi se on nalazio da su te odredbe pošteno ugovorene, odnosno kamata i tečaj vraćaju se na početno ugovoreni tečaj i kamatnu stopu, jer su to jedini parametri koji su u ugovoru o kreditu navedeni i korisniku kredita prilikom sklapanja ugovora bili poznati. Svi iznosi plaćeni više od iznosa iz početnog otplatnog plana, uključujući eventualnu naknadu za prijevremenu otplatu, predstavljaju stjecanje bez osnove te ih je tuženik kao nepošteni stjecatelj dužan vratiti tužitelju.

8.Kako je tužitelj 2011 godine otplatio kredit, a udruga Potrošač dana 04.04.2012.g. podigla kolektivnu tužbu, to je tim činom prekinut tijek zastare te isti u odnosu na promjenjivi dio kamatne stope teče od dana pravomoćnog presuđenja njezine ništavosti, a to je 13.06.2014.godine, u odnosu na valutnu klauzulu teče od dana pravomoćnosti utvrđenja njezine ništavosti, a to je dan 14.06.2018 godine, tužitelj je tuženiku dana 19.01.2017.godine poslao dopis kojim je tražio dostavu dokumentacije potrebne za vještačenje te ga pozvao na mirno rješenje spora što je tuženik otklonio. Tužitelj petitom tužbe neće deklarirati ništavost/djelomičnu ništavost ugovora već se ista opisuje u narativnom dijelu, kao preambula. Osim toga, nema potrebe ovakvoj deklaraciji ne samo zbog toga što je sud vezan kolektivnom presudom, već i zbog toga što se ništavost može isticati i prigovorom, ali i zbog toga što na istu sud pazi po službenoj dužnosti. Tužitelj glavnim tužbenim zahtjevom potražuje povrat neosnovano stečene (preplaćene) razlike između stvarno isplaćenog iznosa kojeg je bila dužna isplatiti s obzirom na sve prethodno navedeno (dakle s obzirom da ništavost ugovornih odredbi). Točan iznos svog potraživanja tužitelj ne može precizirati već istog postavlja paušalno, prema vlastitom izračunu a specificirati će ga nakon vještačenja i to tako da će pored glavnice potraživati i zakonsku zateznu kamatu na pojedine mjesečne iznose preplate i to od dana preplate pa do dana kada mu banka isplati dužnu tražbinu. Podneskom od dana 14. rujna 2023 g. tužitelj je konačno uredio tužbeni zahtjev kao u izreci.

9.U odgovoru na tužbi tuženik se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, osnovu i visini. , ističe prigovor zastare. Tuženik ne spori da je njegov pravni prednik s tužiteljem sklopio Ugovor o kreditu br. 216- 466/2005 (dalje: ugovor o kreditu). Tuženik, međutim ističe nedostatak aktivne legitimacije u dijelu koji se odnosi na kondemnatorni dio zahtjeva. Naime, kako i sam tužitelj priznaje, on nije osobno otplaćivao kredit i plaćao anuitete nego je to učinila treća osoba. Kako se kod ništetnosti odredbi ugovora (deklaratorni dio zahtjeva) na stečenog na temelju ništetne odredbe primjenjuju pravila o stjecanju bez osnove, evidentno je da, u slučaju ništetnosti, nije došlo do prijelaza imovine tužitelja u imovinu tuženika nego

eventualno se može govoriti o prelasku imovine treće osobe. Slijedom navedenoga tužitelj ne može zahtijevati povrat preplaćenog jer on niti nije vršio faktična plaćanja pa se predlaže u tom dijelu prihvatiti prigovor i odbaciti, podredno odbiti zahtjev. IV. U odnosu na ništetnost odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi. Kako bi se neka odredba u potrošačkom ugovoru mogla smatrati nepoštenom potrebno je da su kumulativno ispunjeni uvjeti iz čl. 81. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine br. 96/03, dalje: ZZP/03) i to: da se o istoj nije pojedinačno pregovaralo i da se, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, takvim uređenjem uzrokuje značajna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. i) pojedinačno pregovaranje o ugovornim odredbama.

10.Tužitelj je prilikom sklapanja ugovora o kreditu, ovisno jedino o svojoj slobodnoj volji, mogao izabrati između više opcija ugovora o kreditu i to ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u eurima, CHF ili ugovor o kreditu u hrvatskim kunama te također ugovor o kreditu s fiksnom kamatnom stopom i ugovor o kreditu s promjenjivom kamatnom stopom. Tužitelj je, samostalno procjenjujući rizike, odabrao sklopiti ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u CHF s promjenjivom kamatnom stopom očito iz razloga jer je taj model u vrijeme sklapanja ugovora za tužitelja bio najpovoljniji. Odabir između više predloženih ugovora predstavlja pojedinačno pregovaranje o ugovornim odredbama budući da klijent banke može samostalno i neovisno odabrati one ugovorne odredbe za koje smatra da mu najviše odgovaraju. Životno je nelogično i u praksi neprovedivo da svaki klijent s djelatnikom banke osobno pregovara i raspravlja o svakoj pojedinačnoj klauzuli ugovora. ii) neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana Nadalje, tuženik ističe da tužitelj pogrešno ističe u tužbi da bi tuženik postupio nepošteno i nesavjesno ugovaranjem promjenjive kamatne stope bez egzaktnih parametara za promjenu iste i metode izračuna, a što bi dovelo do neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana. Takav stav nije utemeljen na zakonu, niti proizlazi iz okolnosti slučaja. Isto zato jer je početna stopa određena ugovorom u čl. 3., što je znatno ispod kamatnih stopa koje su se ugovarale u to vrijeme.

11.Tuženik je s tužiteljem ugovorio promjenjivu kamatnu stopu u skladu sa zakonskim ograničenjima, dok je tužitelj samostalno izabrao sklapanje baš kredita sa promjenjivom kamatnom stopom. Stoga se ne može smatrati da bi u ovom konkretnom slučaju bili ispunjeni uvjeti za ništetnost članka 4. ugovora o kreditu. Tuženik predlaže saslušanje djelatnika banke koji je sudjelovao u sklapanju ugovora o kreditu, a na okolnost da su tužitelju bili objašnjeni prava i obveze iz ugovora o kreditu pa tako i odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi. Također i na okolnost načina pregovaranja i sklapanja ugovora o kreditu. V. U odnosu na ništetnost valutne klauzule kredita banci platiti ugovorenu kamatu i dobiveni iznos novca vratiti u vrijeme i na način kako je utvrđeno ugovorom. Nejasno je zbog čega tužitelj smatra da bi ugovorena valutna klauzula bila nepoštena i nedopuštena, te u čemu bi se sastojalo tuženikovo propuštanje da tužitelja u cijelosti informira o svim bitnim parametrima. Tuženik je o svim relevantnim okolnostima obavijestio tužitelja pri sklapanju ugovora o kreditu, kao i upozorio na eventualne rizike valutnih klauzula, pa tako i CHF valutne klauzule. Nadalje, Zakonom o obveznim odnosima dopuštena je odredba ugovora kojom se vrijednost ugovorne obveze izračunava na temelju tečaja valute Republike Hrvatske u odnosu prema stranoj valuti. Stoga je izvjesno da je tuženik postupao u skladu sa zakonom pa tužitelj potpuno neosnovano ističe da bi ugovaranjem valutne obveze u CHF tuženik bio nepošten.

12.Tuženik je prilikom sklapanja ugovora o kreditu postupao u dobroj vjeri, slijedom čega tužitelj, čak i da je osnovan tužbeni zahtjev, nema pravo na zatezne kamate prije podnošenja tužbe. Predmetnim ugovorom je ugovoren rok otplate predmetnog kredita od 20 godina. Stoga je jasno da je u trenutku sklapanja ovog ugovora bilo neizvjesno kretanje kako kune, tako i CHF. Tuženik ističe da promjena tečaja strane valute ni na koji način nije mogla biti predvidiva, niti je tuženik mogao procijeniti kretanje tečaja CHF. Stoga je nesporno da tuženik nije mogao predmetnu valutnu klauzulu koristiti radi stjecanja dobiti jer ni on sam nije znao kakve će okolnosti nastupiti u idućih 20 godina. VI. Ako bi tužitelj zahtijevao isplatu u visini koja bi očigledno predstavljala razliku kao da se kamatna stopa nije mijenjala za cijelo vrijeme trajanja otplate, tuženik prvenstveno ističe da bi takvim uređenjem prava i obveza stranaka sud u potpunosti dokinuo slobodno uređivanje obveznih odnosa iz čl. 10. ZOO-a i protivno volji ugovornih stranaka utvrdio fiksnu kamatnu stopu na predmetni ugovor o kreditu. Čak niti Savez „Potrošač“, kao tužitelj u kolektivnom sporu, nije potraživao fiksnu kamatnu stopu već da visina kamatne stope bude vezana za varijabilni egzaktno određeni dio čija promjena je transparentno odrediva svakome potrošaču plus fiksni dio koji čini bankarsku maržu. Nesporno je da su stranke svojom slobodnom voljom sklopile ugovor o kreditu s promjenjivom kamatnom stopom. Tužitelj u tužbi nije ni na koji način obrazložio kolika bi prema njegovom stavu trebala iznositi promjenjiva kamatna stopa već istu samo paušalno određuje kao početno ugovorenu kamatnu stopu. Tako tužitelj stvara okolnosti u kojima se primjenjuje fiksna kamatna stopa, ali pod daleko povoljnijim uvjetima nego što je tuženik nudio za ugovore s fiksnom kamatom u bilo kojoj valuti obveze. Čak i da se utvrdi ništetnom odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi, iznos navodne preplate mogao bi se računati isključivo u odnosu na prosječnu kamatnu stopu na tržištu u utuženom razdoblju.

13.Nadalje, ukoliko tužitelj tvrdi da se predmetni ugovor o kreditu treba smatrati „kunskim kreditom“ to tuženik ističe kako bi se u tom slučaju izračun trebao izvršiti primjenom kamatne stope primjenjive na kredite u HRK valuti u predmetnom vremenskom periodu. Naime, u prilog tom stavu govori i činjenica da je Zakon o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine 102/15) prilikom konverzije naložio primjenu kamatne stope jednake kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju su banke primjenjivale na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu..

14.Tuženik ističe prigovor zastare tužitelj navodi pravni stav kako je podnošenjem kolektivne tužbe u predmetu P- 1401/12 prekinut tijek zastarnog roka za tužitelja u ovom postupku, tuženik ističe kako ne postoji niti jedna zakonska odredba koja bi određivala prekid zastarnog roka za pojedinačno potraživanje na temelju postupka radi zaštite kolektivnih interesa i prava koji se nalaze u glavi 32. ZPP-a. Osnovna zadaća suda je suditi na temelju Ustava, međunarodnih ugovora, zakona i drugih važećih izvora prava. Stoga je sud ovlašten tumačiti zakonske odredba u slučaju kada iste postoje. Budući da odredba čl. 388. ZOO-a uređuje isključivo pravnu situaciju kada tužitelj pokrene određenu pravnu radnju prema dužniku, razvidno je da se ista ne bi mogla primijeniti u ovoj konkretnoj situaciju. Posebno s obzirom na činjenicu da se ne radi o identičnom postupku jer je kolektivna tužba pokrenuta radi deklaratornog utvrđenja dok tužitelj u ovom postupku potražuje

isplatu. Primjena čl. 388. ZOO u ovom kontekstu dovela bi u pitanje pravnu sigurnost i legitimna očekivanja tuženika kao elemenata vladavine prava, a što predstavlja jednu od najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske. Stoga, tuženik ističe kako se na eventualno potraživanje tužitelja primjenjuje zastarni rok od pet godina, računajući od dana plaćanja svakog pojedinog anuiteta. U konačnici, čak i kad bi sud prihvatio stav o prekidu zastare podnošenjem tužbe u kolektivnom sporu, zastara za ona potraživanja koja su već zastarjela prije podnošenja kolektivne tužbe ne može ponovno početi teći ispočetka. IX. Tuženik smatra da bi usvajanjem tužbenog zahtjeva tužitelja, sud one potrošače koji su sklopili ugovor o kreditu sa CHF valutnom klauzulom, neosnovano stavio u povoljniji položaj u odnosu na potrošače koji su sklopili ugovore o kreditu s fiksnom kamatnom stopom, s valutnom klauzulom u EUR ili bez valutne klauzule. X. Slijedom navedenog, tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja te ga obveže da naknadi troškove postupka tuženiku.

15.Raspravnim rješenjem od dana 9. veljače 2023 prihvaćeno je sudjelovanje umješača Stanka Grbavca Split, Spinčićeva 2 H na strani tužitelja obzirom da je isti bio sudužnik premetnog Ugovora o kreditu..

16.Glede uređenog tužbenog zahtjeva od strane tužitelja tuženik je istakao da se protivi preinaci tužbenog zahtjeva. No prema ocjeni ovog suda u konkretnom slučaju nije došlo do preinake tužbenog zahtjeva već se doista radi o uređenju zahtjeva., tužitelj je uredio tužbeni zahtjev sukladno vještvu vještaka Sve da je i došlo do prave preinake, ona u konkretnom slučaju dopustiva jer je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama.

17.Presudom posl. br. P-3925/2019 prihvaćen je u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja , povodom žalbi tužitelja i tuženika Županijski sud u Rijeci rješenjem posl. br Gž1932/2026-5 ukinuo navedenu presudu i vrtio ovom sudu na ponovni postupak.

18.U daljnjem tijeku postupka tužitelj je ustrajao u tužbi tužbenom zahtjevu.

19.Tijekom postupka sud je u dokazne svrhe saslušao tužitelja, pregledao cjelokupnu pisanu dokumentaciju proveo dokaz vještačenjem po vještaku za knjigovodstvo Ante Beus sud je odustao od izvođenja daljnjih dokaza kao suvišnih.

20.Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

21.Predmet spora je zahtjev tužitelja da se utvrdi ništetnim Ugovor o kreditu , da se utvrde ništetne odredbe ugovora o kreditu kao u izreci, naloži isplata primljenog iznosa preplaćenih mjesečnih iznosa po osnovi ništetnosti odredbe CHF valutnoj klauzuli. Tužitelj je aktivno legitimiran na podnošenje tužbe pozivom na Ugovor o ustupu(list 26-27 spisa) i tome obavijestio tuženika. pozivom na odredbu čl.80 st.1 čl. 82 st.1 Zakona o obveznim odnosima.(NN 35/05., dalje ZOO)

22.Sud je proveo dokaz financijsko – knjigovodstvenim vještačenjem pregledom vještva vještaka Ante Beusa utvrđeno je (list 280-292 spisa). tužitelj je u utuženom razdoblju od isplate kredita do konačne otplate kredita zbog promjene kamatne stope platio ukupno više kamata u iznosu od 6.319,40 Eura ili prema tečaju konverzije HRK u Eur(1 Eur 75345HRK) iznosi 47.613,52 HRK.

23.Postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, koji je pokrenut po tužbi Hrvatskog saveza udruga za zaštitu potrošača-Potrošač protiv sedam banaka, predstavlja kolektivni sudski postupak, a sukladno odredbi čl. 502. c Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14, dalje ZPP). Prema ovoj odredbi pravomoćna presuda u kolektivnom sudskom postupku obvezuje prvostupanjske sudove koji u pojedinačnim parnicama sude povodom zahtjeva potrošača radi zaštite prava čija je povreda utvrđena u kolektivnom sporu. Također, u skladu s odredbom čl. 138. a Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12 i 56/13, dalje ZZP), koji je bio na snazi u vrijeme zatvaranja kredita radi potpune otplate i koji, stoga, treba primijeniti u ovoj pravnoj stvari, odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz čl.131.st.1. Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz čl.131.st.1. Zakona, obvezuje ostale sudove u postupku, koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika. stoga je tužitelj aktivno legitimiran na podnošenje tužbe .

24.Odlukom Trgovačkog suda u Zagrebu broj P 1401/12 od 4. srpnja 2013. g., u utvrđeno je, između ostalog, da je u razdoblju od 10. rujna 2003. g. do 31. prosinca 2008. g. povrijeđeni kolektivni interesi i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa, koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača pa je time tuženik postupio suprotno odredbama ZZP-a te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, dalje ZOO), koji je bilo potrebno primijeniti u ovoj parnici temeljem odredbe čl. 1163. st. 1. tog Zakona.

25.Taj dio odluke Visoki trgovački sud potvrdio je svojom odlukom broj Pž-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. g. U odluci VSRH RH broj Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015. g. između ostaloga je navedeno da nije sporno da su odredbe u ugovorima o kreditu koji su sklapani u spornom razdoblju između banaka, kao trgovaca, i korisnika kredita, kao potrošača, a koje su se odnosile na ugovornu kamatu i promjenjivu kamatnu stopu bile uočljive i jasne, ali nisu bile razumljive, jer je formulacija ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi koja je postojala u ugovorima o kreditu koje su banke sklapale s potrošačima bila takva da su na temelju nje potrošači jedino znali kolika je visina kamatne stope na dan sklapanja ugovora o kreditu, ali ni približno nisu mogli ocijeniti zašto, kako te u kojem smjeru će se tijekom budućeg kreditnog razdoblja kretati kamatna stopa. Stoga buduća kamatna stopa ugovorena kao promjenjiva nije bila određena, a niti odrediva.

26.Konkretno je u odnosu na tuženika u odluci Trgovačkog suda u Zagrebu, a koja je potvrđena u odnosu na dio koji se tiče promjenjive kamatne stope, odlukom

Visokog trgovačkog suda RH i Vrhovnog suda RH, već utvrđeno da je, između ostalih, upravo i tuženik postupao suprotno odredbama ZZP-a i suprotno odredbama ZOO-a i to koristeći ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja nije pojedinačno pregovarao i ugovorom utvrdio egzaktne parametre i metodu izračuna tih parametara, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

27.Stoga sud smatra sa tužiteljem kao ni s ostalim klijentima tuženika, prilikom sklapanja Ugovora o kreditu nije posebno pregovaralo o promjenjivoj kamatnoj stopi, niti su se pojašnjavale metode formiranja iste. Prema tome, u ovom postupku tuženik nije iznio nove činjenice, koje bi u konkretnom slučaju dovele do zaključka da odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi Ugovora nije nepoštena pa time i ništetna. Odluke o kamatnim stopama, kao i sve njene kasnije izmjene i dopune.", trebalo utvrditi ništetnom, jer je odredba o ugovornoj kamati utvrđena nepoštenom, s obzirom da nije određena odnosno odrediva u smislu odredbe čl.269. st.2. i čl.272. ZOO-a, pa su, u smislu odredbe 102. ZZP-a.

28.Temeljem čl.324. ZOO-a,, ništetnost neke odredbe ugovora ili nekog dijela odredbe ugovora ne povlači ništetnost ugovora ako on može opstati bez te ništetne odredbe i ako ona nije bila uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen. Kako tuženik u postupku nije ni tvrdio da je uvjet i odlučujuća pobuda Ugovora kojim je određeno da se korisnik obvezuje platiti banci kamatu po kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno odluci banke ocjena je suda da ugovor o kreditu opstaje u preostalom dijelu, odnosno i u dijelu kojim je utvrđena kamatna stopa.

29.Ništetnost tih odredbi ne povlači sa sobom i ništetnim cijeli ugovor o kreditu. Bitni sastojci ugovora o kreditu su iznos kredita, te uvjeti davanja, korištenja i vraćanja kredita (čl.1022 st 2 ZOO-a) U konkretnom slučaju radi se o kreditu u kunama koji je isplaćen u kunama i koji se vraćao u kunama, za koje je ugovorena zaštitna, monetarna klauzula (valutna klauzula u CHF). Monetarna klauzula nije bitan sastojak ugovora. Kada bi monetarna klauzula bila bitni sastojak ugovora, onda ne bi postojali krediti u kunama odredba o visini ugovorene kamate je valjana, ništetan je samo dio koji se odnosi jednostrano promjenjivu kamatnu stopu stoga je neosnovan tužbeni zahtjev u točki I izreke presude.

30.S obzirom da je dio odredbi Ugovora o kreditu koji se tiče dijela o promjenjivoj kamatnoj stopi, utvrđen ništetnim to tužitelj ima pravo potraživati neosnovano stečeno po tom Ugovoru u skladu s odredbom čl.1111. ZOO-a., tuženik je dužan vratiti tužiteljima sve što je primio na ime razlike u povećanju kamate iznad početno ugovorene, a temeljem odredbe čl.323. st.1. ZOO-a, jer je ta razlika naplaćena na temelju dijela odredbe Ugovora o kreditu koju je sud utvrdio ništetnom. Naime, prema mišljenju ovog suda odredbe ZZP-a treba shvatiti i tumačiti na način da potrošač odnosno tužitelj može potraživati isplatu odnosno tražiti povrat isplaćenog temeljem odredbe koja je utvrđena ništetnom po bilo kojem pravnom institutu, a ne samo radi naknade štete koja mu je nastupila.

31. Dakle, kako se po ocjeni ovog suda radi o ugovornoj odredbi o kojoj se nije posebno pregovaralo, kako je ista neodređena i nedorečena formulacija ovaj sud smatra da je ova sporna ugovorna odredba nepoštena, a imaju pritom u vidu i pravno

shvaćanje izračeno u odluci Ustavnog suda RH broj U-III-2521/2015 od 13.prosinca 2016.godine (NN 13/16), odnosno pravno shvaćanje VS RH u odluci broj Revt-249/14 od 9.travnja 2015.godine. Dakle, i ova ugovorna odredba je ništetna, ali to ponovno ne dovodi do ništetnosti cjelokupnog Ugovora o kreditu. Tuženik je obvezan isplatiti tužitelju stečeno bez osnove sa zakonskim zateznim kamatama na ime stečenog bez osnove, preplaćenog iznosa po ništetnim ugovornim odredbama.

32.Što se tiče istaknutog prigovora zastare trebalo je primijeniti odredbu čl.215. st.1. ZOO-a prema kojoj zastara počinje teći prvog dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, zastrani rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora odnosno u slučaju zahtjeva iz čl.323 st.1 (čl.104 st.1 ZOO/91) kao posljedica utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojim je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora, stoga je prigovor zastare neosnovan.

33.Na iznos glavnice tužitelj je zatražilo isplatu zatezne kamate koja teče od plaćanja svakog pojedinog anuiteta Ugovora o kreditu koji je anuitet sadržavao i više isplaćeni iznos radi povišenja ugovorene kamatne stope. Prema odredbi čl.1115. ZOO-a kad se vraća ono što je stečeno bez osnove moraju se vratiti plodovi i platiti zatezna kamata, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Tužitelj je nakon uspjeha kolektivne tužbe i uspjeha iste, istaknuo svoj zahtjev i ukazao na nepoštenje predmetnih odredaba, do tada, odnosno do dana podnošenja ove tužbe. Iz provedenog dokaznog postupka ne proizlazi da bi stranke posebno pregovarale o navedenoj odredbi prije nego je sporni ugovor zaključen, stranke nisu ugovorile uvjete pod kojima će se promjenjiva kamatna stopa mijenjati, a niti je tuženik u svojim uvjetima i odlukama odredio kriterije za takvu promjenu promjenjive kamatne stope.

34.Stoga tuženik nije mogao jednostrano određivati visinu promjenjive kamatne stope bez unaprijed utvrđenih kriterija koji bi tužitelju bile poznate i da tužitelj na te kriterije pristane, odnosno o bilo kakvim kriterijima za eventualnu promjenu kamatne stope stranke nisu niti pregovarale. Kamata se sastoji od eurribor koji zavisi od promjena na tržištu kapitala i marže koji pripadaju tuženiku kao banci koja bi uvijek trebala biti ista pa vrijeme trajanja cijelog ugovora dakle, kao što je to ugovoreno u početnoj kamatnoj stopi kod zaključena navedenog ugovora. Tuženik nije mogao jednostrano povećavati kamatnu stopu, posebno na način povećavajući svoju maržu i zaradu, a na štetu tužitelja. Tuženik nije dokazao da stranke pregovarale o naknadi za obradu kredita (ulazna i izlazna naknada) tužitelj je zatražio naknadu sukladno podacima tuženika.

35.Tužitelj traži povrat naplaćene naknade za otplatu kredita. Prema odredbi čl.1024 ZOO-a stavak 2 korisnik kredita može vratiti kredit prije roka određenog za vraćanje, ali je dužan o tome unaprijed obavijestiti banku stavak 3 u oba slučaja korisnik kredita dužan je naknaditi štetu ako ju je davatelj kredita pretrpio. U slučaju vraćanja kredita prije određenog roka banka ne može uračunati kamate za vrijeme od dana vraćanja kredita do dana kad ga je po ugovoru trebalo vratiti stavak 4

36.Odredbom čl.81 stavak 1 Zakona o zaštiti potrošača važećeg u vrijeme zaključenja Ugovora o kreditu propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije

pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ,ali suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača Odredbom čl.81 stavak 2 Zakona o zaštiti potrošača propisano je da se smatra da se pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Odredbom članka 81 stavak 4 Zakona o potrošačima propisano je da ako trgovac tvrdi da se pojedinoj ugovornoj odredni u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo dužan je dokazati Čl.87 st 1 Zakona o zaštiti potrošača propisano je nepoštena ugovorna odredba ništetna.

37.Tuženik ne osporava da se u ovom slučaju radi o standarnom ugovoru o kreditu koji je formiran od strane tuženika, tuženik je sukladno članku 80 stavak 4 Zakona o zaštiti potrošača bio dužan dokazati da se u konkretnom slučaju pregovaralo o naknadi za prijevremenu otplatu kredita i o njezinoj visini. Tužitelj je stavljen u poziciju da mora platiti naknadu za prijevremenu otplatu kredita, a na koju uopće ne može utjecati, posebno ne na njezinu visinu, za koju se prema spornoj odredbi i ne može zaključiti kako se formira, te od čega ovisi. Tuženik nije priložio dokaz iz kojeg bi bilo vidljivo koliko je ta naknada iznosila u vrijeme zaključenja Ugovora o kreditu.

38.Tuženik je dužan tužitelju vratiti iznos kojeg je naplatio na temelju ništetne ugovorne odredbe (članak 323 stavak 1. NN RH broj 35/05,44/08, 125/11, 78/15, 29/18 i to sa zakonskim zateznim kamatama od kada je primio novac (smatra da je tuženik nepošten stjecatelj sukladno članku 1115 Zakona o obveznim odnosima).Tuženik nije dokazao na što se točno odnosi visina troškova otplate kredita, opravdano je za zaključiti da opisana pravila naplaćivanja naknade za prijevremenu otplatu kredita predstavljaju nadoknađivanje dijela iznosa kamata koje je prema ugovoru tuženik trebao dobiti do kraja trajanja tog ugovora, dakle naknadu neostvarenih kamata (izmakle dobiti).Kako je takva odredba suprotna kogentnoj zakonskoj odredbi i nepoštena, radi se o ništetnoj odredbi, banke nemaju pravo zahtijevati naknadu koja se sastoji u izmakloj dobiti radi gubitka kamata, odnosno da ne smiju potrošaču naplatiti naknadu za prijevremeno (djelomično ili u cijelosti) ispunjenje svoje obveze iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu potvrđeno je i donošenjem Zakona o stambenom potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj 101/17) a kojim Zakonom se u pravni poredak Republike Hrvatske prenijela Direktiva 2014/17 EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014 o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni Direktiva 2008/48 EZ i 2013/36 EU i Uredbe (EU) br.1093/2010 (SL.L.60.28.2.2014) Iako se, dakle, vodeći računa o danu sklapanja predmetnog ugovora o kreditu, taj Zakon ne primjenjuje na konkretan slučaj, evidentno je da je taj Zakon uklonio nedostatke do tada važećeg zakonskog uređenja i onemogućio bankama da potrošače penaliziraju za prijevremeno ispunjenje njihovih obveza

39.Banke bi u tom slučaju imale pravo na naknadu samo onih troškova izravno povezanih s prijevremenom otplatom kredita, prije svega administrativnih troškova vezanih uz potrebne radnje u svezi s prijevremenim zatvaranjem kredita i sl., a ne i na (posebnu) naknadu za prijevremenu otplatu kredita. Spornom odredbom nije povrijeđen (samo) interes jedne ugovorne strane (tužitelja), već je njome povrijeđen javni interes (s obzirom na općepoznati broj stambenih potrošačkih kredita

koje korisnici sklapaju s tuženikom i drugim bankama), onda se ne radi o zabrani manjeg značaja. Pri tome je trebalo uzeti da su podaci koje je sudu tužitelj predočio vjerodostojni (pregled prometa tužitelja za predmetni kredit iz zadnje stavke obračun troška i dr.") razvidno je da je tužitelj na ime naknade upravo naplaćen utuženi iznos stoga je odlučeno kao u izreci.

40.Odluka o trošku temelji se na odredbi čl.154 st.3 Zakona o parničnom postupku tužitelju zastupanom po punomoćniku priznat trošak za sastav tužbe od 12. lipnja 2019 godine prema OT Tbr.7.1.1. 250 bodova, za sastav podneska od 15. lipnja 2020 g. prema OT Tbr.8 u iznosu od 100 bodova, za sastav podneska kojim se očituje na odgovor na tužbu od 4. ožujka 2021 prema OT Tbr.8 u iznosu od 250 bodova, za sastav podneska od dana 5. svibnja 2021 godine prema OT Tbr.8 u iznosu od 100 bodova, za sastav podneska od dana 27. travnja 2022 godine prema OT Tbr.8 u iznosu od 250 bodova, za pristup ročištu od dana 9. studenog 2022 godine prema OT Tbr.9 u iznosu od 250 bodova, za pristup ročištu od 9. veljače 2023 godine prema OT Tbr.9 u iznosu od 250 bodova, za sastav podneska od dana 17. veljače 2023 godine prema OT Tbr.8 u iznosu od 250 bodova, za sastav podneska od dana 14.rujna 2023 godine prema OT Tbr.8 u iznosu od 250 bodova, za sastav podneska od dana 1. veljače 2024 godine prema OT Tbr.8 u iznosu od 250 bodova, za pristup ročištu od dana 1. ožujka 2024 godine prema OT Tbr.9 u iznosu od 250 bodova, za pristup ročištu od dana 23. travnja 2024 godine prema OT Tbr.9 u iznosu od 250 bodova, za pristup ročištu od dana 24. svibnja 2024 godine prema OT Tbr.9 u iznosu od 250 bodova, za pristup ročištu od dana 16. rujna 2024 godine prema OT Tbr.9 u iznosu od 250 bodova, za sastav žalbe od dana 7. studenog 2024 godine prema OT Tbr.8 u iznosu od 312,5 bodova, za pristup ročištu od dana 9. rujna 2026 godine prema OT Tbr.9 u iznosu od 250 bodova, za pristup ročištu za objavu prema OT Tbr.9.1.3. u iznosu od 50 bodova, ukupno 3.812,50 bodova, ukupno 7.625,00 Euro, PDV 25% 1.906,25 euro sveukupno 9.531,25 euro pristojba na tužbu 311,67 euro, pristojba na presudu 311,67 euro i troškovi vještačenja 421,88 euro sveukupno 10.576,47 euro. Umješaču je odbijen zahtjev za naknadu troškova postupka pozivom na odredbu čl.155 ZPP-a.

U Splitu, 27. listopad 2026.g.

S U D A C

LJILJANA MUSTAPIĆ

PRAVNA POUKA: PRAVNA POUKA: Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo izjaviti žalbu na Županijski sud putem ovog suda u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste, u tri primjerka.Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:
- punomoćniku. tužitelja,
- punomoćniku tuženika,

- u spis,

LJILJANA MUSTAPIĆ

Elektronički potpisano: 27.10.2026T14:00:26 (UTC:2026-10-27T13:00:26Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: d832b484-6981-4d62-a6df-d5e74623053d

Općinski sud u Splitu

Broj zapisa: **9-3088f-3ec82**

Kontrolni broj: **05adc-eca37-171d9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.